

Opfordring til den højtærede Minister at se efter, om det ikke var muligt paa de Arealer, Byraadet nu tilbyder, at faa de foreliggende Planer forandrede saaledes, at det kunde blive noget mere bekvemt baade for Byens og Egnens Beboere. Jeg ved ikke, hvorvidt det er gørligt. Men jeg vil sammen med det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds rette denne Opfordring til den højtærede Minister, at der bliver gjort nogen Forandring, og i Henhold dertil vil jeg stemme for den Anmærkning under Nr. 264, der er foreslaaet af det socialdemokratiske Mindretal.

Christian Rasmussen: Jeg skal tilde mig at gøre et Par korte Bemærkninger. Den første vedrører et Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) rettede til den højtærede Minister om, hvorvidt Ministeren vilde undersøge Forholdene ved Helsingør Havn og eventuelt søge at afhjælpe de Skavanker, der hæfte ved den, søge en Udvidelse af den saaledes, at den blev sat i tidssvarende Stand. Jeg kan ganske slutte mig til det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds med Hensyn til denne Forespørgsel og haaber, at den højtærede Minister vil kunne give et Svar derpaa. Jeg ved jo, der er rettet en Henvendelse til ham i saa Henseende, og vi kunne maaske faa lidt at vide om, hvorledes den højtærede Minister ser paa denne Sag.

Det andet Spørgsmaal angaar et Ændringsforslag til § 19 B om det Søtillæg, der ydes til det under Vandbygningsvæsenet ansatte Personale. Det fremgaar ikke tydeligt, hvad der forstaaes ved Søtillæg i denne Forbindelse, og jeg vilde gerne have at vide, om den højtærede Minister mener, at derunder falder f. Eks. Betaling for Opfyng af Uddybningsmaskinernes Kedler. Thi forinden den ny Lønningslov traadte i Kraft, havde Maskinpersonalet, Fyrbøderne, Ekstrabetaling for saadan Opfyng, men den tog man fra dem, da man fik den ny Lønningslov. Det er i øvrigt et ikke ganske ukendt Trick indenfor forskellige Statsinstitutioner, at naar man har faaet en ny Lønningslov gennemført, søger man fra de overordnede Side paa forskellig Maade at pine Tillæg bort, som det underordnede Personale har haft. Det har man altsaa ogsaa gjort her. Man har taget Opfyngspengene fra Fyrbøderne, og det betyder, at disse Mennesker maa arbejde omtrent $1\frac{1}{2}$ Time udover deres sædvanlige Arbejdstid, hver Dag de fyre Kedlerne op, uden at faa det ringeste derfor. Man har

saa ganske vist forhøjet deres Overarbejds-penge med 10 Øre pr. Time, men det gælder ikke for de Timer, der ligge før det daglige Arbejdes Begyndelse, det gælder for de Timer, der ligge efter, for Aftenarbejde, ikke for Morgenarbejde. Morgenarbejdet synes det altsaa, at man for Fremtiden vil have, Fyrbøderne skulle udføre gratis. Jeg finder, det er uretfærdigt, og jeg vil haabe, det Forhold maa kunne ordnes i Henhold til det Ændringsforslag, der her er stillet, hvori Ministeren bemyndiges til at yde det Personale, der var ansat ved Vandbygningsvæsenet, før Loven af 1. April 1905 traadte i Kraft, samme Søtillæg som inden nævnte Lovs Ikrafttræden. Jeg vil altsaa haabe, at i ethvert Fald disse Mennesker maa faa deres Opfyngspenge, ja, jeg vil tillige udtale et Ønske om, at de, der ere blevne ansatte senere, ogsaa maatte faa dem. Jeg synes nemlig, det er urimeligt, at disse Folk skulle arbejde halvanden Time pr. Dag uden at faa Løn derfor. Jeg vil spørge den højtærede Minister om, hvorledes han ser paa dette, om han mener at kunne faa det ind under den Bestemmelse, her er foreslaaet, og hvis han ikke kan det, om han da ikke vil gøre Skridt til, at de Fyrbødere, der ere ansatte ved Uddybningsvæsenets Maskiner, faa Betaling for den Tid, de arbejde med at fyre Kedlerne op,

Alfred Christensen: Jeg har med megen Interesse hørt min ærede Sidemands (K. M. Klausen) Udvalgt angaaende Ændringsforslag Nr. 261 om Muligheden af her i Danmark at fremstille Lokomotiver til vore Baner. Tanken forekommer mig god og sund. Jeg vil dog straks væge mig imod, at min Sympati for Forslaget skulde bunde i protektionistiske Tilbøjeligheder. Jeg mener, at kun under den Forudsætning, at dette kan lade sig realisere uden at skabe nogen ny af Staten protegeret Næringsvej eller Fabrik, skulde man slaa ind paa dette. Men efter den Smule Kendskab, jeg har til de Sager, skulde det ikke undre mig, om det var muligt, at vi her i Danmark skulde kunne faa lavet vore Lokomotiver fuldt saa billige og allermindst lige saa gode, maaske bedre end dem, vi nu til Dags faa fra Udlandet. Om man nu maatte skride til Overvejelse af dette Spørgsmaal — som min ærede Sidemand sagde — i en Kommission, og om man saa maatte komme dertil, at Arbejdet skulde overdrages til en eller to Fabrikker her indenfor Landets Grænser, ved jeg ikke. Jeg er noget